

Могорук Я.В., курсант Прикарпатського факультету Національної академії внутрішніх справ;

Науковий керівник: Яслик В.І., викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Прикарпатського факультету Національної академії внутрішніх справ

МОВА ПРАВА ЯК ОСОБЛИВИЙ РІЗНОВИД УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Особливістю мови права є те, що вона обслуговує сферу правових відносин, тому характеризується наявністю низки специфічних ознак, які притаманні лише мові юрисдикції.

Об'єктом нашого дослідження слугували юридичні тексти найрізноманітніших жанрів (закони, постанови, накази, статті тощо).

Н. В. Артикуца визначає мову права як функціональний різновид літературної мови з характерними лінгвостилістичними та структурно-жанровими ознаками, зумовленими специфікою правової сфери та комунікативно-професійними потребами в ній [1, с. 34]. Як будь-який інший різновид мови, мова права ґрунтується на законах української літературної мови, однак рисами, що виокремлюють її як особливий різновид мови, є:

І. Функція нормативно-правового регулювання. Мова права призначена для збереження та передавання інформації, пов'язаної з юриспруденцією. З огляду на зазначене виокремлюють правову функцію мови.

2. Інтеграція різних функціональних стилів (офіційно- діловий, науковий, публіцистичний, розмовно-побутовий (розмовно-офіційний)).

3. Стандартність та шаблонність.
4. Насиченість правничою термінологією.
5. Стилiстична нейтральність.
6. Безособовість і об'єктивність.
7. Комунікативна спрямованість і вмотивованість.
8. Високий ступінь абстрактності.
9. Точність правових формулювань.
10. Стрункість викладу.

Варто полемізувати з дослідниками, які трактують мову права як один із видів соціальних діалектів, наділених юридичними особливостями, оскільки мова права, на нашу думку, - особливий вид літературної мови, якому притаманна системність та специфічне відображення правової дійсності суспільства.

Отже, мова права є невід'ємним елементом правової та лінгвістичної систем, який забезпечує регулювання правовідносин у суспільстві.